

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN-2017-383

28.6.2017

DNB Forsikring AS

Reise/reisegods

Tap av smykker og kontanter - Ulike forklaringer – Språkproblemer – Svik? - fal. § 8-1 (4).

Sikrede meldte inn tyveri av en lommebok som angivelig inneholdt kr 9.000 i kontanter, samt en pose med smykker til en verdi av kr 290.000. Ifølge sikredes forklaring oppstod tyveriet fra hennes sekk på t-banen i Oslo. Selskapet påberopte seg svikbestemmelsen i fal. § 8-1 (4) og anførte at sikrede hadde gitt ulike forklaringer på hvorfor hun oppbevarte smykkene i en pose, hvor smykkeeskene var blitt av og hvorfor hun la smykkene i sekken. Sikrede anførte at det hadde oppstått en rekke misforståelser som følge av hennes egne språkproblemer. Hun viste blant annet til at hun fikk hjelp av en venninne til å skrive skademeldingen. Dette kunne forklare evt. motstrid mellom skademeldingen og hennes senere gitte forklaringer. Nemnda kom til at saken måtte avvises av bevismessige hensyn.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: kr 300.000

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om dekning for smykker og kontanter og spørsmål om selskapet kan avslå erstatning og si opp sikredes forsikringer pga. bevisst uriktige opplysninger under skadeoppgjøret, jf. fal. § 8-1 fjerde ledd. Subsidiært reiser saken spørsmål om dekningsmessig tap er sannsynliggjort.

Sikrede kontaktet selskapet den 15.12.16 og meldte inn tyveri av en lommebok og en smykkepose. I posen oppbevarte hun angivelig smykker til en verdi av kr 290.000, mens lommeboken skal ha inneholdt kr 9.000 i kontanter. Skadedatoen var opplyst å være den 29.11.16. Forholdet ble politianmeldt den 2.12.16.

Sikrede hadde reiseforsikring som dekket tap ved tyveri. Videre hadde sikrede tegnet egen verdisaksforsikring på smykkene, som iht. vilkårene dekket:

alle plutselige og uforutsette skader

Ifølge sikredes skademelding, skjedde tyveriet fra hennes sekk da hun var på T-banen, evt. på bussen, i Oslo. Hensikten med byturen var å treffe en venninne. Hun merket ikke at verdisakene var forsvunnet før hun kom hjem, hvor hun oppdaget at begge glidelåsene på sekken var åpne.

I skademeldingen forklarte sikrede at hun oppbevarte smykkene i sekken fordi hun hadde hatt dem med seg på en reise til Tunisia, og at de fortsatt lå der fordi hun snart skulle på en ny reise til Polen. Ved siden av skademeldingen la sikrede ved bilder av smykkene. I tillegg la sikrede ved en takst fra gullsmed med flere diamantsertifikater og kopier av kvitteringer på smykkene. Ifølge hennes forklaring var originalkvitteringene forsvunnet i forbindelse med flytting.

I samtale med selskapets utreder den 3.1.17 fremla sikrede bilde av smykkene liggende utover en rød duk. Smykkene lå da i sine respektive esker. Da utrederen spurte etter eskene forklarte sikrede

at hun hadde tre jenter som hadde flyttet ut, og at de hadde tatt eskene. Sikrede forklarte videre til utrederen at hun hadde mye besøk. Den dagen tyveriet skjedde hadde hun også besøk. Hun var redd for at smykkene skulle bli stjålet og tok dem derfor med seg.

Utrederen konfronterte sikrede med at det i skademeldingen fremkom en annen forklaring på hvorfor hun hadde tatt smykkene med seg. Sikrede svarte at opplysningene i skademeldingen var gale og forklarte at hun hadde fått hjelp av en norsktalende venninne til å skrive skademeldingen. Sikredes venninne var til stede under samtalen med utrederen og bekreftet at hun bisto sikrede i forbindelse med utformingen av skademeldingen. Venninnen uttalte videre at hun måtte ha misforstått det sikrede hadde ment.

På spørsmål om hvorfor hun hadde med seg kr 9.000 i lommeboken, forklarte sikrede at hun hadde dårlig hukommelse og av og til glemte koden på kortet sitt. Det var derfor greit å ha med seg kontanter som sikkerhet. Utrederen spurte sikrede om hun visste hvem som befant seg i leiligheten da hun forlot den, og om de samme personene var der da hun kom hjem. Sikrede svarte at det hadde skjedd en misforståelse, for det var ingen i leiligheten da hun forlot den. Det hun hadde ment å si var at hun stadig hadde besøk og at det da følte trygt å ta med seg smykkene ut. Dessuten hadde hun vært litt stresset og hun visste ikke helt hva hun gjorde da hun tok med seg smykkene ut.

Utrederen kontaktet den aktuelle gullsmedforretningen og fikk opplyst at de hadde gitt en verdivurdering på smykkene i 2011. Sikrede hadde da fysisk hatt med seg smykkene dit.

Utrederen tok også kontakt med forretningene hvor de aktuelle diamantsertifikatene var utstedt. Han fikk imidlertid ingen opplysninger om navn på kjøpere.

Den 9.1.17 tok utrederen på nytt kontakt med sikrede og spurte om hvorfor hun hadde tatt bildet av smykkene på den røde duken. Sikrede svarte at hun ikke visste hvorfor bildet ble tatt. Hun trodde at hun gjorde det fordi det var pent å se på.

Utrederen spurte også igjen om hvorfor sikrede plutselig hadde tatt alle smykkene ut av eskene sine der hun tidligere har oppbevart dem, for så å legge dem i en pose. Sikrede forklarte at hun hadde latt noen barn, som hun passet av og til, leke med smykkeeskene. Hun forklarte at hun omtalte disse barna som "døtre". Sikrede hadde deretter kastet eskene.

Selskapet avsto sikredes erstatningskrav, og sa opp hennes løpende kundeforhold, i brev datert 6.2.17.

Sikrede krever dekning for tyveri og avviser at hun har gitt bevisst uriktige opplysninger under skadeoppgjøret. Hun anfører at det var oppstått en rekke misforståelser i denne saken, som følge av hennes egne språkproblemer. Hun viser til at hun fikk hjelp av en venninne til å skrive skademeldingen, og at dette kan forklare evt. motstrid mellom skademeldingen og hennes senere gitte forklaringer.

Ifølge sikrede måtte det bero på en misforståelse at hun hadde tatt alle smykkene sine med seg på utenlandsferie. Det korrekte var at hun hadde tatt med seg kun et utvalg av smykker på reise, mens resten lå i smykkeposen hjemme i Norge.

Videre hevdet sikrede at selskapet hadde feiltolket hennes forklaring på hvorfor hun la smykkeposen i sekken før hun dro til byen. Hun forklarer det korrekte hendelsesforløpet som følger: Hun var nettopp kommet hjem fra en kort ferietur til Polen. Hun satt ved kjøkkenbordet og var i ferd med å legge smykkene som hun hadde hatt på seg på ferieturen ned i smykkeposen. Hun hadde avtalt å møte en venninne i Oslo og var sent ute. Som følge av stress la hun smykkeposen

sammen med sin mobiltelefon og lommebok i sekken uten å tenke mer over det. Deretter løp hun for å rekke bussen.

Når det gjaldt smykkeeskene, har sikrede vist at disse ble gitt til hennes beste venns datter. Hun omtalte denne jenta som "datter". Sikrede følte det som utrygt å oppbevare smykkene i store synlige esker, da hun bodde i en liten leilighet. Hun valgte derfor å oppbevare smykkene samlet i en pose.

Når det gjaldt originalkvitteringene på smykkene, har sikrede vist til at disse ble fremlagt for selskapet i forbindelse med tegningen av verdisaksforsikringen. Kvitteringene var blitt veldig falmet, og saksbehandleren i selskapet valgte derfor å ta nye kopier.

Sikrede har også anført at bildet av smykkene på den røde duken ble tatt fordi hun ønsket å ha et "samlebilde" for seg selv. Hun forklarer at hun hadde som hobby å ta bilder av interiør o.l.

Selskapet avviser ansvar og anfører at sikrede har gitt bevisst gale opplysninger i forbindelse med skadeoppgjøret, jf. fal. § 8-1 (4). Selskapet viser til at sikrede har gitt tre ulike forklaringer på hvorfor hun la smykkene i sekken den dagen tyveriet angivelig skjedde.

Videre har sikrede gitt ulike forklaringer på hva som har skjedd med smykkeeskene. Selskapet fester ingen lit til at sikrede har kastet smykkeeskene, siden disse både bevarte smykkene og også hadde en egenverdi ved f.eks. salg av smykkene.

Selskapet anfører også at det er påfallende og lite troverdig at sikrede tok ut smykker til en verdi av kr 300.000 ut av eskene og la dem i en pose, for så å la barn ødelegge eskene.

Når det gjaldt tapet av kontantene, fant selskapet det lite troverdig at sikrede hadde med seg kr 9.000 til byen når hun ikke planla å kjøpe noe konkret.

Subsidiært anfører selskapet at sikrede ikke har sannsynliggjort tyveriet. Etter selskapets syn er det påfallende at en tyv skulle ha tatt ut både en pose med smykker og en lommebok fra to forskjellige rom i sekken uten at sikrede merket det, og uten at noen av de andre passasjerene merket noe.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Nemnda mener denne saken reiser bevisproblemer som ikke egner seg for skriftlig saksbehandling. Dette gjelder både spørsmål om sikrede bevisst har gitt gale opplysninger under skadeoppgjøret, jf. fal. § 8-1 fjerde ledd, og spørsmålet om tyveriet er dokumentert. Saken må derfor avvises.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Saken avvises.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Birgitte Hagland (nestleder), Line Merete Lileng (nøytralt oppnevnt medlem), Elisabet Okkenhaug (selskapsrepresentant), Vibeke Stiansen (selskapsrepresentant), Gyrid Giæver (forbrukerrepresentant) og Paal Bjønness (forbrukerrepresentant).